

[Duetoft]

de svageste skulle sætte dem i stand til at bekæmpe magthaverne. Vi har den opfattelse, at man netop ved at støtte de svageste sætter dem i stand til at yde en modstand, som de rent faktisk ikke kunne yde i forvejen, og det har vi altså også på ulandsområdet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er mulighed for at lave samarbejdsaftaler mellem lokale områder i Danmark og lokale områder i ulande. Ofte taler man jo om, at ulandsbistanden ligger så fjernt, at ingen rigtig har nogen fornemmelse af, hvad der foregår. Nu tænker jeg ikke på venskabsbyer i den forstand, men kunne man forestille sig, at områder i Danmark, der eksempelvis var meget landbrugsprægede, i ordets bedste forstand adopterede et område i et uland og sagde: Vi påtager os med Danidas hjælp og rådgivning og vejledning og formidling den opgave at hjælpe med dér? Mit mål er selvfølgelig at få knyttet nogle kontakter på den måde, at forståelsen for ulandsarbejdet bliver større, og jeg har i alt fald i lande rundt omkring i verden mødt det spørgsmål, om vi ikke har mulighed for et samarbejde på lokalt plan på den måde.

Jeg vil slutte med at sige, at CD på lang sigt gerne ser, at vores Danidabistand bliver lagt om, og at EF-bistanden bliver stærkere, og vi ser også gerne, at FN-bistanden bliver flyttet over til EF. Vi mener i høj grad, at EF bl.a. gennem sine Lomékonventioner er på den rette vej og vil være det rette sted for Danmark at udøve sin ulandshjælp. Men vi ved godt, at det er et langsigtet projekt, og vi ved også, at det er noget, der muligvis ikke kan samle flertal i Folketinget i dag, men i alt fald glæder det os, hver eneste gang vi i EF-sammenhæng er med til at yde støtte rundt omkring. Netop i øjeblikket sidder man og diskuterer den næste Lomékonvention, men det kan vi jo vende tilbage til i andre anledninger.

Jeg vil slutte med at sige, at CD i udvalget vil deltage i diskussionen om landevalg. Vi er enige med dem, der har sagt i dag, at det ikke er noget, der skal foregå for åbent tæppe her, men selvfølgelig er det en diskussion, vi også gerne deltager i. Jeg glædede mig også, da jeg så redegørelsens bemærkninger om, at vi vil foretage en løbende vurdering og en løbende justering af de planer, der foreligger, for det vil sige, at vi hele tiden kan være med til at indføre en ulandshjælp fra dansk side, der både hjælper

de mennesker, vi gerne vil hjælpe, og som så sandelig også er i stand til at fastholde den folkelige interesse og den folkelige forståelse, jeg i modsætning til Fremskridtspartiets ordfører mener der er i brede dele af den danske befolkning.

Glønborg (KRF):

Jeg finder det overordentlig nyttigt, at Danida på udenrigsministerens foranledning har iværksat en langsigtet planlægning; det skal både Danida og udenrigsministeren have tak for.

Det er jo lykkeligvis betydelige midler, Danmark skal forvalte i årene fremover, og det er utvivlsomt en forudsætning for en fortsat bred folkelig opbakning bag Danmarks bistandspolitik, at Danida nu lægger op til en mere målrettet og koncentreret indsats, fordi det nok med omlægningen bliver lettere at påvise konkrete resultater af vor bistandspolitiske indsats. Jeg er sikker på, at bistandens nyttevirkning virkelig forbedres ved denne omlægning.

Umiddelbart studede jeg over udenrigsministerens afsluttende bemærkninger om, at oplægget er et bedre og mere sammenhængende grundlag for rammer og ressourceanvendelse inden for ulandsbistanden, end vi tidligere har haft. Jeg synes, der i denne forbindelse kan være grund til at minde om Ole Bang-udvalgets særdeles grundige arbejde i 1981-82; det resulterede dog i en del nyttige justeringer af bistandspolitikken.

Men jeg er dog enig med udenrigsministeren i, at vi med den foreliggende handlingsplan og den nu løbende strategiske planlægning i Danida har et godt grundlag for de kommende års bistandspolitik.

Der er fra mange sider rejst tvivl om fattigdomsorienteringens placering i vores fremtidige bistandspolitik. På Kristeligt Folkepartis vegne vil jeg gerne fastslå, at dette princip efter vor opfattelse fortsat skal være det helt grundlæggende princip i bistandspolitikken. Det fremgår også, mener jeg, klart af såvel handlingsplanen som af udenrigsministerens redegørelse, at det er målet.

Jeg synes også, at denne debat her giver ret til en vis optimisme, fordi den viser, at der er vilje til at fastholde dette princip. Derfor går Kristeligt Folkeparti med glæde ind i arbejdet i Udenrigsudvalget med at konkretisere planen ud fra dens målsætning.